DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*. De prijs voor den tweeden halven jaargang is *f* 8.— rec.

Het abonnement geschiedt in eens vooruit voor dezen tweeden halven jaargang.

MAANDAG 23 JUNIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is *f* 1.— voor elke TIEN WOORDEN: behalve het segel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen word betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 27. VERANTWOORDELIJKE UITGEVER E. FUHRI TE SOERABAYA. 1856.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT,
Van den 18den Junij 1856, No. 49.
Civiel Departement.

BIJ DE SUKKOMMISSIE VAN ONDERWIJS TE PADANG.

ONSLAGEN:

Wegens vertrek, eervol, als lid, M. T. Reiche, officier van gezondheid der eerste klasse, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

BENOEMD:

Tot lid, dr. J. C. Heijning, koopman aldaar.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den derden kommies bij de direktie van financien J. H. C. van Dijck.

Militair Departement.

OVERGEPLAATST:

Bij het 14de bataillon infanterie, de majoor B. T. Reiger, van het 2de bataillon.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL.

(*Voor het land*) De Resident van Soerabaya brengt bij deze ter kennisse van het algemeen, dat op **Zaturdag** *den 5den* **Julij** aanstaande, des namiddags ten 3 ure, de postpakketten zullen worden gesloten, bestemd voor de verzending naar Europa met de overland-mail

SOERABAYA, 20 *Mei* 1856.

Namens den Resident.
De Secretaris,
VAN COEVORDEN.

Door belanghebbenden zijn narigten gevraagd omtrent zekeren *Jean Gaspard Vorentz*, ook bekend onder dan naam *Johan Gasper Vorentz*, geboortig van Thurnau (Beijeren).

Volgens opgave is hij in het jaar 1793, met het schip *Ceylon* naar de Kaap de Goede Hoop, en van daar in het laatst der vorige eeuw naar Nederlandsch-Indie vertrokken.

Een ieder die in de gelegenheid mogt zijn omtrent het wedervaren van genoemden persoon eenige inlichting te geven, wordt beleefdelijk verzocht, dezelve wel ter kennisse van den resident van Batavia, te willen brengen.

De resident van Soerabaya maakt bekend, dat op Vrijdag den 11den Julij aanstaande, des morgens ten 8 ure, in den dalem van den regent van Soerabaya, publiek bij afslag zal worden uitbesteed de levering van victualie voor de gouvernements schoeners en kruisbooten, te Soerabaya en Grissee gestationeerd, alsmede de behoefte voor de verschillende departementen, de posterijen, policie, djajengsekars, pradjoerits, gevangenen, kettinggangers en bannelingen te Soerabaya, Grissee en Modjokerto en voor de van gouvernementswege in het hospitaal te Soerabaya verpleegd wordende publieke vrouwen. — voor het jaar 1857.

LEVERANCIE van diverse artikelen, ten behoeve van den *Artillerie Constructiewinkel*, gedurende het Jaar 1857.

Op den 9den Augustus zal door den directeur van dien winkel te Soerabaya worden uitbesteed, de levering van diverse artikelen, ten behoeve van opgenoemden winkel, gedurende het jaar 1857.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING

Op Dingsdag den 24sten Junij.

Voor een der pakhuizen van de heeren Adam & Co, te Kaliemaas.

Op Woensdag den 25sten Junij.

Voor het kantoor van de heeren Kervel & Co, in de chin. kamp.

Op Donderdag den 26sten Junij.

Voor de woning van den heer A. Linleman, in de stad.

Op Vrijdag den 27sten Junij.

Voor den boedel van wijlen Mevr. de Wed. Lijssenhoff, te Pesapen.

Op Zaturdag den 28sten Junij.

Voor het kantoor van de heeren Ruijl Cramer & Co, in de stad.

Soerabaya den 23sten Junij 1856.

— De voorstelling door het gezelschap onder de zinspreuk: *Oefening baart kunst*, ll. Donderdag alhier in den schouwburg gegeven, mogt, wat het eerste stuk, getiteld, *de Maskerade* betreft, het publiek in opgetogenheid brengen wegens den rijkdom der kostumes en de pracht der decoratien, waarvoor men zag dat geene kosten gespaard waren. Het stuk zelve werd goed gespeeld, doch de intrigue was niet zeer interessant.

Beter beviel ons te dien opzigte het tweede stukje *De Brandschatting*, waarin bij de uitvoering men blijken vond dat de leden vorderingen maakten en waarin vooral de vrouwenrol ons bijzonder voldeed. Hetgeen ook veel genoegen verschafte was dat de pauze niet zoo lang gerekt werd, en men niet op een al te ver gevorderd uur naar huis behoefde te gaan.

— Men leest in de *Javasche Courant*, dd. 18 Junij:

— In den morgen van den 10den Junij, omstreeks 8 ure, ontstond er brand aan boord van het alhier ter reede liggende Nederlandsch koopvaardijschip Robertus Hendrikus, gezagvoerder R. H. Mulder.

Naauwelijks had men dit op het wachtschip *Boreas* ontwaard, of onmiddelijk begaf zich de kommandant, de luitenant ter zee 1ste klasse A. Hoek, voorzien van twee brandspuiten, in twee sloepen naar de plaats waar het brandende schip ten anker lag.

Aanstonds werd ook de brandspuit van Z. M. korvet *Medusa* derwaarts gezonden.

De kommandant voornoemd begaf zich aan boord van het brandende schip, en liet dadelijk de spuiten werken.

Op de vraag aan den 1sten stuurman (de kapitein was niet aan boord, doch kwam later), of er veel kruid aan boord was en er kans bestond dit nog in tijds over boord te werpen, werd hem medegedeeld dat er slechts 20 Amsterdamsche ponden aanwezig waren, doch dat er geen middel was er bij te komen, evenmin als bij de hoeveelheid zilver geld ten bedrage van *f* 80.000, het gouvernement toebehoorende, welke in het achterschip, de zetel en oorsprong van den brand, geborgen waren.

De luiken werden intusschen allen digt gemaakt, terwijl alleen de hoofd-ingang van de kajuit openbleef, om met kracht van bluschmiddelen den brand in zijn begin te smoren. Hierdoor hield men eenen geruimen tijd den verderen voortgang van het vuur tegen, en kreeg men gelegenheid het schip eene andere legplaats te geven, ten einde het, zoo men den brand niet meester konde worden, door het booren van gaten in hetzelve, op minder diep water te laten zinken.

Daartoe werden onverwijld de noodige maatregelen genomen; een twintigtal sloepen, die allen ter hulp waren komen toesnellen, werden voor het brandende schip gespannen, en door het bijzetten van eenige zeilen kwam men zoo een eind bewesten de haven in 3½ vadem diepte ten anker.

De brand nam intusschen hand over hand toe, in spijt van de hoeveelheid water, die zoowel door brandspuiten, waaronder ook nog twee van koopvaardijschepen, als met putsen, brandemmers en balies omlaag gestort werd, en ook langzamerhand door de in het schip geboorde gaten naar binnen stroomde.

Eensklaps deed zich eene ontploffing hooren, terwijl eene zuil van rook en vlammen uit het achterschip opsteeg en al de inlanders in groote ontsteltenis aan alle zijden van boord de vlugt namen.

Spoedig werd de orde echter hersteld en ging men zoo lang met het aanbrengen van water naar achteruit voort tot dat men het door de stikkende hitte en rook op de kampagne en het halfdek niet langer konde uithouden; weldra stond het barkswand in brand, vatte de bezaan vuur, en steeg de vlam bij de barkmast op.

Alstoen gaf de kommandant bevel tot het afslaan der zeilen en het uitscheren van het loopend tuig, ten einde, zooveel mogelijk van den scheepsinventaris te redden, waaraan met ijver voldaan werd; alles wat nog op dek daarvan te behouden was, werd in de sloepen geladen en naar het wachtschip gebragt om daar zoolang in bewaring genomen te worden.

Middlerwijl viel de barkmast over boord en nam in zijnen val de groote mast mede, welke van ijzer zijnde, geheel en al krom boog, terwijl de vlam hoog op uit het achterschip steeg.

Weldra kreeg men de overtuiging dat het schip reddeloos verloren was; men wilde echter nog eene laatste poging aanwenden om het verder om de west te boegseren,

---

PEROUROU OF DE KETELLAPPER.

Ik werd geboren in een dier kleine gehuchtjes, die in de nabijheid van Montelimar, in het zuiden van Frankrijk zijn gelegen. Mijn vader had menige poging aangewend om zich boven de armoede te verheffen; maar zij waren alle vruchteloos geweest. Op zijn vergevorderden leeftijd was zijn eenige hulpbron van bestaan afkomstig van een beroep, waartoe hij reeds in zijne jeugd de noodige kunst had aangeleerd; het was dat van ketellapper. Dit was ook het nederig beroep waartoe ik bestemd werd. Door de natuur met vlugge en levendige vermogens begunstigd, was ik weldra op de hoogte van mijn vak en ook van de noodige eerzucht voorzien, vertrok ik naar Lyon om mijn beroep aldaar uit te oefenen. Ik slaagde zóó wel in mijn bedrijf dat ik een groot gunsteling werd der kameniers, die mijne beste klanten waren en wie mijne jeugd en schalksche blikken ten mijnen gunste stemden.

Op zekeren avond dat ik na mijne gewone dagelijksche rondte huiswaarts keerde, werd ik door vier welgekleede jongelieden aangesproken, wien mijn beroep eenige aardigheden uitlokte, welke ik op een spotachtigen toon beantwoordde, die hun scheen te bevallen. Ik zag hen elkander beteekenend aanzien en hoorde een van hen tot de anderen zeggen: „Dat is onze man.” Deze woorden verontrustten mij, maar mijne vrees was spoedig verdwenen. „Perourou,” zeide een van hen, ga met ons mede en eet met ons. Wij hebben een plan dat u ook van nut kan zijn. Zoo het u niet aanstaat, zullen wij u niet lastig vallen, maar u alleen verzoeken ons geheim stil te houden. Wees dus niet bang, maar ga met ons mede.” Daar zij er allen welgekleed en fatsoenlijk uitzagen, aarzelde ik niet om het aanbod aan te nemen. Zij geleidden mij door een tal van dwarsstraten en traden eindelijk een fraai huis binnen, waar wij in een der vertrekken nog zes andere jongelingen vonden, die de komst mijner geleiders met blijkbaar ongeduld hadden verbeid! Na eenige weinige woorden om mijne tegenwoordigheid te verklaren, zetteden wij ons aan het bewuste maal. Jong, vrij van zorgen en vrolijk van hart, gaf ik mij geheel aan de vreugde van het oogenblik over en was onuitputtelijk in aardigheden, die mijne gezellen zeer schenen te vermaken. Weldra werden zij echter allen stil en nadenkend, en ten laatste sprak een van hen mij aldus aan: „De tien personen, die gij voor u ziet, zijn allen graveurs en burgers van Lyon. Wij bevinden ons allen in goede omstandigheden en ons beroep verschaft ons een goed leven. Wij zijn allen met elkander bevriend en vormen eene gelukkige maatschappij tot dat de liefde er binnentrad, om ons te verspreiden. In de St. Dominicusstraat woont een koopman in schilderijen, iemand van een eerwaardig voorkomen, maar overigens een zeer gewoon mensch. Hij heeft eene dochter, die allervoortreffelijkste hoedanigheden bezit en volmaakt zou wezen in elk opzigt, zoo niet eene ondragelijke trotschheid hare liefaligheden kwam vergallen. Als een voorbeeld van de wijze, waarop zij anderen durft behandelen, heb ik slechts op mij zelven te wijzen; ik zelf heb aanzoek bij haar gedaan en had reeds als iemand, die door geboorte en omstandigheden boven hen stond, de toestemming van den vader gekregen. Maar wat was het antwoord dat het onbeschaamde meisje op mijn verzoek durfde geven?

„Denkt gij, mijnheer, dat een jong meisje als ik voor niets beters geboren is dan om de vrouw te zijn van een graveur?”

„Hare bevalligheden hebben ons zoowel als haren trots getroffen,” vervolgde de spreker, „en wij vinden dat zij een blaam heeft geworpen op ons en op ons beroep. Wij hebben daarom besloten dat verachtelijk meisje te toonen dat zij werkelijk niet geboren is voor de eer om de vrouw van een graveur te wezen. Wilt gij thans trachten de echtgenoot te worden eener bevallige vrouw, die volmaakt is zoo slechts hare trots wordt vernederd en hare ijdelheid wordt gestraft?”

„Ja, antwoordde ik, aangespoord door de opgewondenheid van het oogenblik. Ik begrijp wat gij wilt hebben dat ik doen zal en ik zal dit zóó betrachten, dat gij geene reden zult hebben u over uwen leerling te schamen.”

De drie maanden, welke op deze zonderlinge gebeurtenis volgden, werden geheel aan toebereidselen besteed voor de rol, welke ik zou gaan vervullen. Onder de meest mogelijke geheimhouding trachtten mijne zaamverbondenen mij van een volslagen ketellapper in een „quite gentleman” te hervormen. Eenige baden en proeven van kapperskunst hadden mij spoedig een ander voorkomen gegeven, terwijl iedere dag de een of ander der graveurs zich beijverde om mij in de muziek, het teekenen of eenige andere vereischten eener goede opvoeding te onderrigten. Gelukkig had de natuur mij met zoodanige geschiktheid tot de studie en een zoo sterk geheugen begunstigd, dat mijne vrienden zich over mijne vorderingen verwonderden. Van alle nevenzorgen ontdaan, smaakte ik een groot genot in die beginselen der opvoeding. Maar de tijd kwam waarin ik den waren aard der taak, welke ik op mij had genomen, begon te gevoelen. De graveurs waanden mij ten laatste volmaakt en ik nam onder den naam van Markies van Rouperon, eigenaar van uitgestrekte landerijen in Dauphiné, mijn intrek in het eerste hôtel van Lyon. Het

doch daar de zeewind stijf doorgekomen was, kon zulks met de sloepen niet gedaan worden; terwijl de zeilen bereids afgeslagen en naar de *Boreas* waren gezonden. Dientengevolge werd de stoomboot *Banda* verzocht om de noodige assistentie te verleenen, welke welwillend werd toegezegd.

Aan boord van het brandende vaartuig werden intusschen de noodige toebereidselen gemaakt en wachtte men met ongeduld de stoomboot af, die het schip hoog op den modder verder om de west zou slepen.

Het schip begon eindelijk door den grooten toevloed van water, die nu aan verschillende zijden binnen drong, al meer en meer te zinken en ook de fokkemast viel over boord, die hoewel van ijzer, geheel afbrak.

Men kon het toen op het brandende schip niet meer uithouden en dreigde door rook en bitte te stikken; en daar de vlam ook door het luik van het logies der opvarenden, op de bak, geheel vooruit naar buiten sloeg, nam men de wijk op de boegspriet en in het galjoen van waar men met reikhalzend verlangen naar het stoomschip uitzag. Het volk scheepte zich gedeeltelijk in de sloepen in, toen het schip eindelijk geheel aan den grond viel en met zijn potdeksel even boven water bleef zitten.

De kommandant alsnu alle hulp overbodig achtende, liet het stoomschip *Banda* voor zijne beloofde assistentie bedanken en keerde ten half een uur na den middag met het overig gedeelte der schepelingen naar het wachtschip terug.

Alle middelen om het schip te behouden zijn aangewend geworden, terwijl een ieder, zoowel oorlog- als koopvaardij-matrozen en inlanders zich om het zeerst hebben beijverd om de gegeven orders uit te voeren, waarbij de stuurman en zes matrozen van het Fransche barkschip *Joachim* zich zeer hebben onderscheiden.

Inzonderheid hebben de luitenants-ter-zee Brandsen van de *Medusa*, en Swaan van de *Boreas*, den kommandant trouw ter zijde gestaan.

De oorzaak van den brand wist men niet; maar men vermoedde dat hij door zelfontbranding van koffijzakken, welke in het achterruim geborgen waren, was ontstaan.

KRAWANG. — In den namiddag van 5 Junij jl. is te Soebang, door onvoorzigtigheid, in eene inlandsche woning brand ontstaan, ten gevolge waarvan 91 woonhuizen van bamboe, 17 pendoppe's, 19 panlieschuren met de daarin aanwezige padie, 4 keukens en 5 paardestallen in de asch zijn gelegd.

De schade wordt op circa *f* 1200 begroot.

BANJOEWANGIE. — In den ochtend van den 25sten Mei omstreeks vier ure, geraakte een gedeelte van de mandaresche kampong alhier in brand, waardoor in minder dan een uur tijds, twee en twintig huizen werden vernield.

Door spoedig aangebragte hulp werd men, toen de vlammen dreigden naar het digtst bewoonde gedeelte der kampong over te slaan, gelukkig den brand meester. Dit onheil wordt aan kwaadwilligheid toegeschreven.

De geleden schade wordt begroot op *f* 2,636.

BILLITON, — De laatste berigten houden in, dat den 17den Mei jl. de postpraauw van de Lucipara heeft medegebragt drie ter hoogte van Tanpjong Meroen (Lepareiland) opgevischte en op een vlot drijvende Chinezen, met name Go Tik Sing, To Tjansan en Go Boen Ngiaf, te huis behoorende te Haijnam. Zij verhaalden den 6den April jl. met de wankang Kimlang Taij, gezagvoerder Go Tik Hing, van Samarang naar Singaijoer te zijn gezeild. Behalve de gezagvoerder bevonden zich 13 Chinezen als opvarenden aan boord, en als passagiers twee Hokkian Chinezen, de een genaamd Kam Hong, terwijl de lading uit 600 pikools rijst bestond. Na 18 dagen zeilens stootte het vaartuig op een rif en was weldra gezonken. Elf der aan boord zijnde personen hadden zich met de sampang gered: doch de gezagvoerder en de passagier Kam Hong had men aan de zeilnn en de mast vastgeklemd met het schip zien zinken. De drie bovenbedoelde Chinezen hadden elk een watervat vast gegrepen en waren daarmede, na 24 uren drijvens, op een hun onbekend eiland aangekomen, alwaar zij van visch en schelpdieren hadden geleefd. Na 18 dagen vertoevens aldaar hadden zij geen levensmiddelen meer en staken zij op een soort van vlot op goed geluk in zee tot dat zij den volgenden dag werden opgevischt.

— Men leest in de *Java Bode* dd. 18 Junij:

Op Zondag den 15den dezer onstond er des morgens ten 4 ure brand in een klein steenen huis, digt bij de kongsie besar der topspelen in het Chinesche kamp alhier, voornamelijk dienende tot bergplaats van olie. Spoedig aangebragte hulp en het omverhalen van eenige digtbij staande bamboesen gebouwen verhinderden deszelfs voortgang. Het huis brandde echter geheel uit; de oorzaak van het ontstaan diens brands is niet bekend. De schade wordt op *f* 500.— à *f* 600.— geschat.

— Als wel der opmerking waardig, deelen wij mede, dat, in den achtermiddag van ll. Maandag, tusschen 4 en 5 ure, te dezer hoofdplaatse, de thermometer tot eene laagte van 74° Fahrenheit. binnen 's huis gedaald is. Het weder was den vorigen dag betrokken en dien dag zelven regenachtig geweest.

— Van Poerwacarta berigt men ons, dat er in de residentie Krawang weder, in de laatste dagen, verscheidene personen de slagtoffers geworden zijn van de woede der tijgers.

Zeker Inlander Rakioen, met drie anderen naar het bosch nabij de kampong Koetagandok, district Krawang, gegaan zijnde, om hunne buffels te weiden, werd in den achtermiddag bij het naar huis keeren, terwijl hij met zijn karbouw een 20tal roeden achter zijne makkers bleef, eensklaps door een tijger overvallen, die hem in de regterzijde greep en het vleesch tot op het been verslond.

Op zijn hulpgeschreeuw, gingen zijne met pieken gewapende makkers op den tijger los, doch deze koos het hazepad en het gelukte hen niet het dier te achterhalen. Rakioen bleef dood op de plaats liggen.

— De Inlander Tjiah uit de kampoong Tjibidieng, district Batoe Sierap, ging met zijn 12jarigen zoon Samyah, laat in den avond, over zijn tipar eene ronde doen. Hij liep vooruit en zijn zoon achter hem met een vlammenden obor, Op eens ging die obor uit en Tjiah vermiste zijn zoon. Hoe hij ook riep, hij kreeg geen antwoord. Hij keerde daarop naar zijne goeboek terug, stak een andere obor aan en begaf zich op weg om Samijah te zoeken. Nabij de plaats gekomen, waar hij hem vermist had, vond hij diens hoofddoek en ontwaarde sporen eens tijgers. Natuurlijk durfde hij alleen in den nacht zijn onderzoek niet voortzetten, doch deed zulks den volgenden morgen en vond, op 50 roeden afstand van zijn goeboek, het overschot van het ligchaam zijns zoons, den schedel en het gebeente der onderste ledematen.

— Bapa Salidjem, wonende in de kampoong Tjilimoes, district Sagalaheran, begaf zich naar het, digt bij zijn goeboek op zijn tipar gelegen bosch, om hout te sprokkelen, zijne dochter, Sahdjem genaamd, in die goeboek achterlatende.

Reeds was de zon ondergegaan en nog was hij niet terug. Hierover ongerust, ging zijne dochter hem opzoeken en vond, op ongeveer 75 roeden van de goeboek, sporen eens tijgers en iets verder het lijk haars vaders, waarvan al het vleesch verslonden en niets overgebleven was dan de beenderen en ingewanden.

NEDERLAND.

— Wij kunnen met zekerheid mededeelen, dat de hoofdingenieur van den waterstaat F. W. Conrad, president der commissie voor kanalisatie der landengte van Suez, door den onderkoning Said-pacha benoemd is tot zijn specialen gevolmagtigde, om, in de volgende zittingen der commissie te Parijs, de belangen van Egypte te behartigen. Wij verheugen ons voor onzen kundigen landgenoot en voor de eer van Nederland, over dit blijk van vertrouwen des onderkonings, hetwelk een bewijs oplevert van de uitstekende wijze waarop de heer Conrad zijne taak als voorzitter der kommissie tot nu toe vervuld heeft.

— Met zekerheid kan gemeld worden, dat zoowel in deze als in het begin der volgende maand, aanmerkelijke promotiën bij het leger zullen plaats hebben, en wel ten gevolge van pensioneringen van hoofd- en mindere officieren, waaronder hoofdzakelijk die van den provincialen en plaatselijken staf zullen begrepen zijn.

FRANKRIJK.

— In een huis in den faubourg St. Germain had dezer dagen een merkwaardig voorval plaats. Een jong meisje leefde daar met hare tante en voorspelde de toekomst. Eene groote menigte nieuwsgierigen woonde de zittingen dezer dame bij. Voor eenige dagen profeteerde zij Frankrijk en de geheele wereld zulk eene bloedige toekomst, dat een der aanwezigen vreesselijk beangst wegliep en der politie daarvan kennis gaf. Deze kwam en nam het jonge meisje de tante en nog verscheidene andere personen in hechtenis. Twee jaren geleden werd een ander, die dergelijke voorspellingen deed, uit Parijs en Frankrijk gebannen, wijl de politie vreesde dat die profetiën eenen slechten indruk op de openbare meening zouden uitoefenen. Deze persoon leeft thans in Londen en is daar zeer gezien Het schijnt dat men in de Engelsche hoofdstad even ligtgeloovig is als te Parijs.

— Men verhaalt de volgende anecdote. De senator Heeckeren beklaagde zich bij den president van het Fransche Wetgevend Ligchaam over de regering en besloot zijne jeremiade met te zeggen, dat hij het voorbeeld van Drouin de l'Huys zou volgen en zijn ontslag wilde nemen. „Dat zult gij zeker laten," antwoordde de graaf Morny, „en wel om dertigduizend redenen van een franc per stuk."

— Te Marseille heeft een kapper zich zoo zeer de gunst van het vrouwelijk publiek weten te verwerven, dat de dames, toen hij bij de loting een laag nommer trok, dadelijk eene inschrijving openden, ten einde voor hem een plaatsvervanger voor 2800 frs. te koopen.

— *L'Univers* deelt eene aardige bijzonderheid mede in een brief uit Rome. De bekende Mazzini zoude namelijk eene som van 1220 fr. als een geschenk aan zijne *fratelli* te Rome gezonden hebben, maar hij verzuimde duidelijk de bestemming van dit geschenk er bij op te geven. De ontvanger van de som kwam op het denkbeeld bij deze onzekerheid, om dit geld als eene bijdrage te beschouwen voor het op te rigten gedenkteeken voor het leerstelsel van de Onbevlekte Ontvangenis en dit denkbeeld vond bijval. Zoo zal de ex-drieman Mazzini, zeker wel tegen zijne bedoeling, geld bijgedragen hebben tot een gedenkteeken voor het leerstelsel der Onbevlekte Ontvangenis.

ENGELAND.

— Dezer dagen heeft men uit eene steenkolenmijn in Glamorganshire een arbeider te voorschijn gehaald, die, in de gangen verdoold geraakt zijnde, doordien hij zijn licht te vroeg had gebluscht, er omtrent zeven dagen zonder eenig voedsel was verbleven; hij geleek een geraamte, doch men hoopt hem in het leven te zullen behouden.

— Een allervreeselijkste brand is in den nacht van 4 op 5 dezer omstreeks vijf ure, in den koninklijken schouwburg van Covent-Garden uitgebarsten, terwijl aldaar een gemaskerd bal plaats had, hetwelk door den heer Anderson, professor in de goochelkunst, gegeven werd. Natuurlijk ontstond er de grootste angst en verwarring. De gemaskerden ontvlugtten in de grootste overijling den schouwburg, terwijl de vlammen zich dreigend in de lucht verhieven en aan alle kanten rondom zich grepen. Het gevaar werd het eerst bespeurd door het vallen van een balkje, dat brandend te midden van het tooneel op de voeten van een der aanwezigen nederstortte. Andere brandende voorwerpen vielen gelijktijdig op de dienstdoende policie-agenten neder. De ware oorzaak der ramp is nog onbekend, maar het gebouw is nagenoeg geheel vernield. De brand werd juist ontdekt terwijl het laatste couplet van het volkslied werd aangeheven. Zoo ver men weet zijn geene menschen omgekomen.

De oorsprong van den vernielden schouwburg, die eigenlijk Convent Theatre heette, dagteekent van 1632, zijnde op 7 December van dat jaar met het stuk *Way of the World* geopend. In den avond van den 20sten Sept. 1808 werd dit gebouw in de asch gelegd, doch nadat de prins van Wallis op den 31sten Dec. van dat jaar den eersten steen had gelegd, werd de nieuwe prachtige schouwburg op den 18den Sept. 1809 geopend en alsteen *Mackbeth* opgevoerd.

— Bij Lloyds is het berigt ontvangen, dat de te Liverpool te huis behoorende schepen *Martha* en *Saracen*, die beide hunne eerste reis deden, op de rivier Bonney aan Afrika's westkust, omstreeks de helft der maand Jan. jl. door brand zijn vernield. Een ingesteld onderzoek heeft de oorzaak niet kunnen doen ontdekken, ofschoon men vermoedt, dat het ongeluk aan onvoorzigtig omgaan met brandende tabakspijpen moet worden toegeschreven. De schepen zouden misschien nog te redden zijn geweest, zoo niet de vrees voor de, dan ook later gevolgde, ontploffing der aan boord zijnde vaten buskruid, de bemanning te vroeg de pogingen tot blussching had doen opgeven.

DUITSCHLAND.

— Men houdt zich thans te Frankfort met een plan onledig, dat niet weinig invloed op den graanhandel zal uitoe-

---

was ook onder dezen titel dat ik mij bij den koopman in schilderijen in de St. Dominicusstraat aanmeldde. Ik deed eenige aankoopen bij hem en wendde voor nog meer te willen koopen. Na eenige onderhandelingen van dat soort liet hij mij op zekeren morgen weten dat hij eene fraaije collectie teekeningen uit Rome had ontvangen en verzocht mij die te komen zien. Ik deed zulks en werd niet door hem, maar door Aurora ontvangen. Dit was de eerste keer dat ik dit lieve kind zag en voor de eerste keer ook van mijn leven voelde mijn jong kloppend hart de kracht der schoonheid. Eene nieuwe wereld ontsloot zich voor mij en ik vergat weldra mijn aangenomen rol; één gevoel vervulde geheel mijne ziel en ééne gedachte beheerschte al mijne vermogens. De schoone Aurora ontdekte hare zegepraal en scheen met welgevallen te luisteren naar de onzamenhangende uitdrukkingen van liefde, die mij nu en dan ontvielen. Deze ontmoeting bepaalde voor altijd mijne toekomst. Ik was geheel vervuld met het zalig gevoel dat ik in hare tegenwoordigheid gesmaakt had en werd onverschillig omtrent alles wat buiten haar was. Gedurende eenige maanden zag ik haar schier elken dag en genoot een geluk, dat door niets werd beneveld dan door de zelfbeschuldigende folteringen van eenzame uren en door de verpligting van op bepaalde tijden bij mijne vrienden te verschijnen, die mij van geld, juweelen en alles voorzagen wat ik noodig had. De vader van Aurora gaf eindelijk een klein buitenfeest, waarvan ik natuurlijk de held was. Het oogenblik kwam dat ik mij aan hare voeten wierp. Zij hoorde mij met zedige waardigheid aan, terwijl een traan van vreugde, die voor een oogenblik in hare schoone oogen blonk, mij overtuigde dat trots niet de eenige drijfveer van haar hart was, maar dat ook ik bemind werd!

Ik was een bedrieger, maar de Hemel is mij tot getuige, ik bedroog haar niet zonder wroeging. In hare tegenwoordigheid dacht ik aan niets dan aan haar, maar in de stille eenzaamheid verdwenen zelfbedrog en hartstogt en lieten mij een treurig verschiet na. Wanneer ik de gedachte aan Aurora vereenzelvigde met die aan het ellendig lot, hetwelk haar weldra stond te wachten; wanneer ik, denkende aan hare lieve poezelige handen, ook dacht aan het ruwe werk dat zij zouden moeten verrigten, dan overviel mij eene huivering of mijne ademhaling werd koud. Maar de eigenliefde kwam mij te hulp en ik dacht dat zoo zij mij waarlijk beminde, zij nog gelukkig kon zijn. Ik zou, zoo zwoer ik, mijn leven wijden aan de taak om haar pad met bloemen te bestrooijen. Maar al mijne hoop en vrees is niet te beschrijven. Het is voldoende u te zeggen dat haar vader mij geloofde toen ik hem zeide dat mijn landgoed in Dauphiné, eene nabij zijnde provincie, was gelegen. Ik weigerde volstrekt dat er een penning van Aurora's bruidschat op eene andere wijze dan geheel ter harer beschikking zou worden belegd. Zoo was er dus eene laagheid, waaraan ik niet schuldig was. Wij werden getrouwd. Aan het altaar vloog er eene rilling door al mijne leden; eene beving van mijn geheele wezen maakte zich van mij meester en ik zou ongetwijfeld ter aarde zijn nedergezonken zoo een vloed van tranen niet tot mijne redding was gekomen. De dwaze gemeente rond ons bewaarde de laatste kreet der zinkende deugd voor eene uitbarsting van het gevoel.

Zoo als door de verbondenen, wien ik geheel toebehoorde, was bepaald, vertrokken wij veertien dagen na ons huwelijk naar Montelimar, terwijl mijne ongelukkige bruid in den waan verkeerde dat wij naar eene geheel andere plaats heentogen. Onderscheidene der graveurs waren zelve onze bedienden en eenige andere hadden zich met de taak belast om verkleed ons prachtig rijtuig tot voorloopers te dienen. Het schrikkelijk oogenblik der verklaring was gekomen, en toen het werkelijk kwam bleek het nog schrikkelijker te zijn dan ik verwacht had. De graveurs deden het rijtuig stilhouden voor eene kleine en ellendige hut voor welker deur mijn nederige maar eerwaardige vader was gezeten. Het plegtig oogenblik was daar. De arme, teleurgestelde en verwonderde Aurora werd uit het rijtuig geholpen. De graveurs kwamen te voorschijn; zij ontdeden zich van hunne verkleeding en hij, wien Aurora zoo trotsch zijn verzoek had afgeslagen, sprak: „Neen, mevrouw, neen, gij zijt niet geboren of opgevoed voor een graveur; zulk een lot ware te groote eer voor u geweest. Een lapper is uwer waardig en een zoodanige is hij, wien gij thans tot echtgenoot hebt genomen. Bevende en kokende van woede meende ik te antwoorden, maar de graveurs stapten het rijtuig in en met hen verdween, als bij eene tooneelverwisseling, al onze grootheid en luister.

De arme Aurora had ter naauwernood gehoord wat tot haar gesproken was. De waarheid was haar eensklaps gebleken en zij was in zwijm neergevallen. In dat vreesselijk oogenblik deed mij zoowel de gedachte sidderen van de vrouw te zullen verliezen, welke ik beminde als die van haar tot het leven te zien terugkeeren. Ik overlaadde haar met de teederste zorgen, maar hoopte bijna dat zij vruchteloos zouden blijven. Ten laatste kwam zij tot haar zelve terug, maar op het oogenblik dat hare verwilderde blikken den mijnen ontmoetten kon zij slechts „Monster!" uitroepen en viel andermaal bewusteloos neder.

(*Vervolg hierna.*)

fenen. Men wil namelijk, zoo te land als te water, het vervoer van granen uit Hongarije naar de Rijngewesten bevorderen. Tot dat einde zullen een aantal depôts langs de Beneden-Donau aangelegd worden, waar de producenten hun graan ten allen tijde tegen contante betaling zullen kunnen afzetten en van waar hetzelve alsdan voor rekening eener actien-maatschappij naar het westelijk Europa zal worden vervoerd. De heer Rigaud, directeur der maatschappij voor de sleep-stoomvaart op den Rijn en de Main, bevindt zich thans te Weenen, waar hij den keizer in eene bijzondere audientie dit plan ter sanctie heeft voorgelegd. Het was mede de heer Rigaud, die het eerste vrachtschip uit de Nederlanden, door het nieuwe Donau-kanaal naar Oostenrijk heeft geëxpedieerd.

— Volgens het dagblad der Mormonen, dat te Kopenhagen uitkomt, bedroeg het aantal der heiligen van de laatste dagen, in de drie Noordsche rijken, den 1sten Jan. 1856 in het geheel 2685, waarvan 340 op Zweden komen, 198 op Noorwegen en 2147 op Denemarken. Van laatstgenoemden houden er zich 1208 te Kopenhagen op, zoodat bijna een honderdste der bevolking van Kopenhagen die secte toegedaan is. De Mormonen hebben zelfs leeraren naar IJsland gezonden, die daar reeds 7 bekeerlingen gemaakt hebben.

— De prijs, welke op het hoofd van den beruchten Hongaarschen roover Rozsa Sandor gesteld is, blijft nog uitgeschreven. Zoo meldt men uit Majsa (klein Kumanie), dat in de laatste dagen weder vele rooverijen hebben plaats gehad en van wege de autoriteiten was op nieuw aangekondigd, dat hij, die Rozsa Sandor overleverde, fl. 10,000 als belooning zoude ontvangen.

— Toen in den zomer van 1853 de door Kossuth afgezette sendeling Mack van uit Walachije de Magyaarsche bevolking in Zevenbergen in beweging zette, verzamelde zekere Hatvany een troep opstandelingen in een woud, welke echter spoedig door eene afdeeling uhlanen uit elkander gedreven werd. Hatvany ontkwam door de vlugt. Den 28sten Febr. van dit jaar echter werd hij te Gran, alwaar hij in het huis van een visscher onder een valschen naam woonde, ontdekt, in hechtenis genomen en naar Ofen gebragt. Hier hield hij zich bij het verhoor alsof hij stom was en gaf op geene der vragen antwoord. Om hem tot spreken te bewegen, liet men hem honger lijden; Hatvany bleef drie dagen zonder voedsel en sprak desniettemin geen woord. Thans werd hem weder spijs gebragt, die hij echter niet aanroerde en zoo stierf hij (gelijk men uit Pesth, 18 dezer, schrijft) op den 17den dezer, nadat hij *gedurende 18 dagen geen voedsel genoten had, den hongerdood.* Gedurende den geheelen tijd van zijne gevangenschap was hij stom gebleven.

— Een Weener dagblad deelt eenige zinsneden uit den onlangs uitgevaardigden herderlijken brief van den bisschop van Bergamo mede. Daarin wordt onder anderen de vrijheid van drukpers voor een werk des duivels verklaard; de censuur wordt een bewijs van de wijsheid der voorvaderen genoemd; de vrijheid der drukpers is een ongeluk voor het land, eene giftige plant, enz.

— De nieuwe Perzische gezant te St. Petersburg heeft den zeer onderhoudenden naam Seif-Ul-Mulk-Mori-Piedj-Abbas-Kuli Khan, en is geëngageerd met de gravin Zubenhaltrabigisch-Kabiliteka.

Dit huwelijk geeft hoop op eene *onuitsprekelijke* nakomelingschap.

— Aan de speelbank te Homburg heeft dezer dagen een Pool eene som van ongeveer 100,000 frs. gewonnen. De gelukkige speler was zoo verstandig, dadelijk met zijnen buit Homburg te verlaten.

SICILIE.

Op Sicilie heeft onlangs eene gebeurtenis plaats gegrepen, die andermaal ten bewijze kan strekken, dat de luimen van het noodlot somwijlen alle gruwelijke schilderingen van de verbeeldingskracht der roman- en treurspeldichters overtreffen. Een door den jongsten watersnood van al zijne bezittingen beroofde landman uit den omtrek van Messina, die alstoen zijne gemeente verlaten en nabij Syracuse eene plaats van opzigter op een klein landgoed had verkregen, werd verliefd op de dochter van zijnen heer, vond wederliefde bij het meisje en deed eindelijk een formeel huwelijksaanzoek bij den vader. Het verzoek van den jongman werd afgewezen en hem tevens in beleedigende bewoordingen oogenblikkelijk de door hem bekleede betrekking opgezegd. Hij moest zich nog denzelfden dag verwijderen. Deze scheiding der minnenden vermeerderde slechts de zucht om elkander te huwen; zij vonden door bemiddeling van eene dienstmaagd gelegenheid om elkander in het verborgene te zien en te spreken, en ten laatste werd een priester overgehaald, om in het geheim den zegen over het paar uit te spreken. De jeugdige echtelingen kwamen alsnu overeen, om naar de overzijde der zeeëngte, waar een rijke oom te Capua woonde, te vlugten, tot welk voornemen op den 15den Febr. ook werkelijk werd overgegaan. Maar de minnenden hadden zich naauwelijks duizend schreden van het huis verwijderd, toen de jonge vrouw onverhoeds door eene beroerte werd getroffen en als levenloos voor de voeten van haren echtgenoot nederzeeg. Laatstgenoemde spoedde zich naar de naastbijgelegene dagbuurderswoning, om hulp te bekomen; doch terwijl de vrouw van den daglooner zich beijverde om hieraan te voldoen, snelde deze zelf naar het huis van den landheer, maakte daar groot misbaar en verhaalde wat er was gebeurd. De vader der ontvlugte, van toorn en verdriet geheel buiten zich zelven, greep zijn geweer van den wand, beval zijne bedienden hem te volgen, en al de honden mede te nemen, opdat de maagdenroover niet zoude ontkomen, aan wien hij eene voorbeeldelooze straf had toegedacht. Tot bij hem genaderd zijnde, legde hij het geweer op hem aan, om, zoo hij zeide, hem door een schot in de beenen, het ontvlugten onmogelijk te maken. De kogel trof echter niet het doel, maar verbrijzelde het hoofd van de vrouw des dagglooners, wier man daardoor derwijze in woede ontstak, dat hij op zijnen heer aanviel en dezen zoude hebben geworgd, zoo niet een der doggen den arbeider tegen den grond had geworpen. Nu vielen heer en knechten over den ontvoerder heen en sloegen hem met allerlei moordtuig zoo lang tot hij bewusteloos naast zijne echtgenoot nederstortte. Men sleepte hem naar het kasteel, waar hij ten gevolge van de menigvuldige verwondingen en zonder dat geneeskundige bijstand aan hem was verleend, nog denzelfden nacht den geest gaf. Ook de daglooner, om wien niemand zich had bekommerd, werd den volgenden ochtend als lijk teruggevonden; de dog, die den nedergeworpen man niet weder wilde laten opstaan, had hem in de worsteling de keel doorgebeten; deze ongelukkige laat zes kinderen na, van welke het oudste ter naauwernood acht jaren telt. De door beroerte getroffen jonge vrouw herstelde zich, maar werd, toen men op den 16den haren vader gevangen nam en zij te gelijker tijd het treurige einde van haren echtgenoot vernam, krankzinnig, en wel in zulken hevigen graad, dat men haar het dwangbuis moest aantrekken. De landheer, die in afwachting van zijn proces naar de citadel van Syracuse was gebragt, heeft zich in den ochtend van 23 Febr. door verworging van het leven beroofd. Zijn vemogen vervalt aan de schatkist.

— Zoo als wij in ons nummer 23 aan onze lezers beloofden, beginnen wij thans met de oude verordeningen opteschommelen, ten einde daaruit te trekken de leering van 't „*Fakeän gala*," dat tegewoordig zoo 't schijnt den nieuwsgierigen komedie-ganger kan behoeden om uitgedreven te worden van de plaats, door hem met geld in de hand gewenscht, zoo als onlangs te Batavia heeft plaats gevonden.

De eerwaardig wijze verordering van 1744 begon met de Consideratie, dat „nademalen van tijd tot tijd de „pragt en praal onder de dienaren en burgers ter hoofd„plaatse van India trouwe en nadrukkelijke waarschou„wingen hadden uitgelokt uit Patria, waar de heeren „Seventienen de sotte hovaardye als de pest aammerkten, „en met welke jeremiaden ze al begonnen waren in 1631 „tot 1753, doch al 't welk den moriaan scheen te wasschen, „daar die waarschuwingen voor doove oostindische ooren „werden uitgeklonken, — zoo hadden de Edel hoog achtba„ren met welmenentheid en goede intentie overwogen, de „onverdragelijke trots en opgeblazenheid van veele dienaren „en burgers, die hen, zonder nadenken, ten verderf leidde „door inkankerende en uitmergelende ziekten, om elkander „voorbij te streven, ongerekend de imaginatien zonder paal „en perk, waardoor stappen worden begaan tot declin en „disrespect van meerderen, die, met minder tijdelijke mid„delen gezegend, supporteeren moeten de onverdragelijkheid „dezer zich deterioreerende lieden, enz. enz. enz. — wes„halve de volgende ordres werden gelast:„

Niemand mogt in een koets Coupé of glazen koets rijden, — noch lange strengen, — vier paarden, — een voorrijder, of een Europesche koetsier houden, noch de wagenbak laten vergulden of verzilveren, — uitgenomen de hoofden en leden der regering, der justitie, der krijgsmagt, vrouwen en kinderen, sub poene van 1000,500. of 200 Rijksdaalders boete.

Eene algemeene wagen- en paarden-belasting werd ingesteld.

Draagstoelen met glazen werden voor de mindere lieden verboden. Niemand vermogt zijne wagens met geschoren fluweel, gebloemd of ongebloemd bekleeden, noch tuigen met verguld of zilver beslag, noch met fluweel bedekt, noch met zijden, katoenen of wollen leidsels gebruiken, — behalve alle lieden die opperkooplieden of daarenboven waren.

„En naardien de kosten, om de sterfhuyzen, dan wel „die waar uit een lijk zal worden ten grave gebragt, met „rouw te behangen, te hoog op stok loopen, en als over„tollig zijnde, mede geretrancheerd dienen te werden, zoo „sullen alleen *die* zijkamers met de deuren en de voordeur „met zwart werden behangen, waaruit de lijken der le„den van de hooge regering, hunner weduwen, vrouwen „of kinderen werden gedragen; wordende overigens ver„boden, de schutsels, tafels, spiegels, kasten of ander „huisraad met rouwkleederen te behangen.„

De manskleeding werd bepaald te zijn als volgt:

Kleeren met goud of zilver geborduurd, gegalonneerd of belegd, met gouden of zilveren knoopen, gouden schoen- en broekgespen, gegalonneerde hoeden mogten alleen worden gedragen door de leden der regering of justitie, boven opperkoopman, — van de kleederen werden genoemd, rok, camisool en broek. De gegalonneerde hoeden bleven het erfdeel voor de officieren der Cavallery, Infantery, Arthillerye en Zeevaart, en Burgerye. De stoffe der kleeding die tot de verhevene klasse behoorde, waar gebloemd en effen fluweel; — laken en zijde bleef over de mindere radicalen. — N. B. De wetgever heeft volstrekt niet gedacht aan het Bataviaasch *Komedie-gala-tenue* van 1856, want nergens komen witte dassen of zwarte broeken voor; misschien was de kleur toen reeds eene geëerbiedigde adat, later uit Bourdeaux bij renovatie aan 't vergeetboek onttrokken.

(*Vervolg nader.*)

ADVERTENTIEN.

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 24sten Junij a. s.,

zullen in de pakhuizen van ADAM & Co, op de *Kaliemaas*, verkocht worden 130 uitgezochte **Bimaneesche Paarden,** pas aangebragt per de *Indramaijoe.*

SOERABAYA, 18 *Junij* 1856. (284)

Op de vendutie bij ADAM & CO, op de *Kaliemaas*, te houden op Dingsdag den 24sten dezer, zullen mede worden verkocht **18 PAARDEN,** afkomstig van Flores, bijzonder groot en goed uitziende, zijnde de eerste aanvoer van genoemd eiland per de *JULIE.* (290)

LIJST DER HOUTWERKEN,

welke op Donderdag den derden Julij 1856 te Lassem *op Vendutie zullen worden verkocht:*

GETAL.	BENAMING DER HOUTWERKEN.	LENGTE R. VOET.	BREEDTE DUIMEN.	DIKTE DUIM.
15	Balken.	42	5	5.
48	„	37	12	10.
80	„	36	14	13.
16	„	36	13	7.
178	„	31½	8	7.
185	„	28	8	6.
29	„	27	5	4.
11	„	26	8	7.
1	„	25	11	5.
42	„	25	6	5.
2	„	25	5	5.
43	„	23	7½	5½.
10	„	22	6	6.
27	„	20	6	6.
14	„	17	4	3.
21	„	16	8	6.
11	„	13	6	5.
12	„	8	7	6.
745				

Deze HOUTWERKEN liggen bij de rivier te *Lassem* zeer geschikt voor het vervoer te water naar *Soerabaya.*

Nadere informatien bij
(277) ADAM & CO.

DE STOOMBOOT
KONINGIN DER NEDERLANDEN.

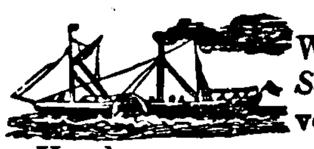

Zal bij tijdige aankomst op Woensdag den 2den Julij naar *Samarang*, *Batavia* en *Singapoer* vertrekken.

Vracht en passage te bespreken bij
De Agenten,
(292) FRASER EATON & CO.

BIJ SIEWESOEY TE KEDIRI.

Zijn tegen billijke prijs verkrijgbaar p. m. 50,000 stuks KADJANG MATTEN (GEBANG) geschikt voor suiker krandjangs (296)

WISSELS OP AMSTERDAM EN LONDON, bij

(269) WM. MATHIEU & CO.

De Ondergeteekende liquideert van af heden den 20sten Junij 1856, zijne **TOKO-ZAKEN** alhier.
(294) K. BUWALDA.

Bij acte op den 21sten Junij 1856 ten overstaan van den Notaris EEKHOUT, te *Soerabaya*, verleden, is tusschen de Heeren KLAAS BUWALDA en JEAN FRANÇOIS HACKMAN ASSCHENBERH kooplieden wonende te *Soerabaija*, opgerigt, eene vennootschap, onder de firma **Asschenberg & Co,** ten doel hebbende het drijven van TOKO-ZAKEN en HANDEL in het algemeen te *Soerabaija*, waarvan beide vennooten de teekening zullen hebben.

Zullende de vennootschap aanvang nemen op den 1sten Julij 1856 en een onbepaalden tijd voortduren.
(295)

De ondergeteekenden, zich voorstellende met den eersten Julij a. s. hunne **TOKO-ZAKEN** te openen in het lokaal tot nu toe geoccupeerd door den heer K. BUWALDA, bevelen zich minzaamst aan bij de ingezetenen van *Soerabaya* en omstreken.
(293) ASSCHENBERG & CO.

VIJF RIJTUIGEN

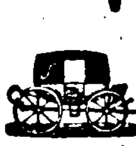

van diverse modellen, vervaardigd in de fabriek van den heer V. C. JACOBS, te *Samarang*, in commissie bij den heer HOFFMANN, logement-houder alhier. (291)

WISSELS OP AMSTERDAM, bij

(282) P. KERVEL & CO.

Bij den ondergeteekende bestaat gelegenheid voor den vervoer van STOOMKETELS en MACHINERIEN langs de Noord-kust van Java.

SOERABAYA, 12 Junij 1856. G. R. CURTIS. (271)

WISSELS OP NEDERLAND

te bekomen bij

(276) RUIJL CRAMER & CO.

BIJ PEREIRA & CO.

OP NIEUW ONTVANGEN.

Extra Fraaije Gebrocheerde Zijde voor Balkleedjes, in allerlei Couleuren. Extra Fijne hoog bollige witte, grijze en nanking couleur Chapeaux Anglaise, Fransche Gelakte Schoenen van superieure qualiteit en andere Goederen meer. (287)

OP NIEUW ONTVANGEN.

HERMITAGE ROUGE.
CLOS DE VOUGEOT.
CHAMBERTIN.
HAUTBRION.
ST. JULIEN QUALITÉ SUPÉRIEURE.
ST. ESTÈPHE MÉDOC ID.
MEDOC.
HAUT BARSAC.
ID. SAUTERNE.
RUDESHEIMER BERG.
MARCOBRUNNER CABINET.
HOCHHEIMER DOMDECHANAY.
DODS PALE ALE.
COGNAC JOHN ALBERTY VAN FAURE FRÈRES.
GENEVER AVH. en andere soorten.
PUIKE HAMMEN.
— ID. — BOTER.
VERSCHE CONSERVES VAN ALBERDINGK THYM.
ID. INGELEGDE ZUREN. Bij

(281) DE CHARON DE ST. GERMAIN.

BODEMARIJ.

Wordt gevraagd eene somma van **Vijf à Zeven Duizend** gulden Bodemarij op het Amerikaansche barkschip *AUCKLAND*, gezagv. C. NELSON, met inventaris en verder toebehooren, voor eene reis van *Soerabaya* naar *China*.

Gegadigden gelieven hunne inschrijvingen vóór of op den dertigsten Junij aanstaande te bezorgen ten kantore van den notaris EEKHOUT te *Soerabaya* of bij

De Agenten,

(283) FRASER EATON & CO.

Bij den ondergeteekende verkrijgbaar;

Het wel gelijkend Portret van Z. Exc. den Gouverneur-Generaal van Ned. Indie, C. F. PAHUD.

(244) E. FUHRI.

WISSELS OP NEDERLAND, bij

(279) FRASER EATON & CO.

A. SALM vertrekt naar *Nederland*. Generale gemagtigden JACOB SALM en de firma ADAM & CO, te *Soerabaya*. (263)

De ondergeteekende heeft opgerigt eene toko van **Provisiën** en **Dranken**, over het kleedermagazijn van den heer VAN DER ELST.

(286) F. SCHMID.

Mevrouw SCHMID beveelt zich aan tot den aanmaak van Dames en kinder-kleeding. (285)

AFSCHEIDS CONCFRT

VAN DEN HEER

ALI BEN SOU ALLE.

Op Donderdag den 26sten Junij 1856.

Wanneer hij zich zal doen hooren op 5 verschilinstrumenten, twee Romances van eigene compositie zal zingen, en

Eene Polka, opgedragen aan de Soerabayasche Dames, zal voordragen.

Met medewerking van het Genootschap *St. Cecilia* en andere liefhebbers.

Entrée-prijs	voor een Heer	*f* 5.—
Idem	voor eene Dame	„ 5.—
Idem	voor een officier t/m den rang van Kapitein	„ 3.—
Idem	voor een onderofficier	„ 2—
Idem	voor een kind.	„ 2.—

(297)

GEBOORTEN.

Bevallen van een' *ZOON*, J. C. B. LOBRY, geliefde echtgenoote van

SOERABAYA, 17 *Junij* 1856. G. F. NIGGEBRUGGE. (289)

HUWELIJKEN.

Getrouwd:

A. J. SMITT

MET

M. T. C. BOUWER.

SOERABAYA, 20 *Junij* 1856.

Eenige kennisgeving. (288)

VREEMDEN-LIJST.

AANGEKOMEN.

18 Junij L. Schreijner, van Grissee; B. W. Bezier, van Malang; W. H. Heerdt, van Probolingo. — 19 Junij Thiel, van Ngawie; J. Vreede, van Toeban. — 20 Junij J. G. A. Pabst, van Samarang; F. J. Mente, van Kedirie; F. C. Drijsdale, van Koepang; J. T. Mentel, L. van Aalst, beiden van Pasoeroean. — 21 Junij Wed. Armstorff, van Probolingo; J. P. Cousin, van Modjokerto. — 23 Junij L C. L. Coolen, van Modjokerto.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Van
Junij	18	Ned. Ind.	Sarie Elmashoer	Mohamat Yasin.	Banjermassing.
„	—	„ „	Mastora.	Mohamat Amin	„
„	—	„ „	Indramaijoe.	Sech Said Oemar Alkatirie.	Sumbawa.
„	—	Nederlandsche	Neptunus.	P. Schuurman.	Amsterdam.
„	—	„	Erasmus.	H. F. Scharper.	Makasser.
„	—	„	Valparaiso.	E. J. Kok.	Samarang.
„	20	„	Julie.	Kenne.	Timor-Koepang.
„	—	„	Joan.	A. van der Tak.	Batavia.
„	—	Ned. Inn.	Dennok Bintang Toedjoe.	Liem Pik-Ie.	Riouw.
„	—	„ „	Hoseeng.	Oeij Boenko.	Balie (Badong).
„	21	„ „	Ana Serie.	Sech Awal bin Oemar Satrie.	Batavia.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Naar
Junij	18	Ned. Ind.	Faidool Rachman.	Said Abd. bin Hassan Segaf.	Palembang over Suman.
„	—	„ „	Bintang Timor.	Tjiem Koensoen.	Balie Padang.
„	19	„ „	Digna.	Pa Ardie.	Panaroekan.
„	21	„ „	Java Koerier.	F. G. Rienitz.	Nederl. ovor Panaroekan.
„	—	„ „	Krabbe.	Mardam.	Pasoeroean.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Bestemming	Agent
Nederlandsche	Joan.	A. van der Tak.	Nederland.	Ruijl Cramer & Co.
„	Helena en Anna.	J. C. Lupcke.	„	„ „ „
„	Mimie.	B. D. Segebode.	„	Adam & Co.
Nederl. Ind.	Hing Goan.	Mohamat Taijip.	Balie.	Tan Bindang.

Aangekomen Passagiers.

Met het Nederl. schip *Valparaiso*, Z. M. troepen. — Met de Ned. Ind. bark *Dennok Bintang Toedjoe*, 10 Inlanders en 2 Chinezen. — Met de Ned. Ind. bark *Ana Serie*, Z. M. troepen.

Vertrokken Passagiers.

Met de Ned. Ind. bark *Java Koerier*, vijf ontslagen gecondemneerden.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia, korvet Nehalenia, de stoomschepen Etna en Onrust; de brik de Haai en de schoenerbrik de Lansier; de schepen Ternate, Helena en Anna Neptunus, Erasmus en de stoomschepen Java, Soerabaija, en Banda: de barken Fatal Maän, Adrakool Haer, Anne Maclean, Hing Goan, Mimi, Auckland, Bacht Mastora, Fathool Wahap, Fatahool Rachman, Wilhelmina Lucia, Sarie El Mashoor, Indramaijoe, Joan en Dennok Bientang Toedjoe; de brikken Splendido, Xarifa; de schoeners Sarie Toendjoong, Schandar Salim, Anis, Mastora, Valparaiso, Julie en Hoseeng; de kotter Little Tot.

Aan- en uitvoer te Soerabaya van den 18den tot en met den 21sten Junij 1856.

AANVOER.

Van Banjermassing per de Ned. Ind. schoener *Mastora*, gezagv. Mohamat Amin, agent Gezagvoerder.

1740 bossen rotting, 14,000 stuks maloekoe matten, 500 stuks planken, 39¹⁵/₁₀₀ pic. was, Gezagvoerder.

Van Macasser per het Ned. schip *Erasmus*, gezagv. Scharper, agent Fraser Eaton & Co.

47 kisten gomelastiek, 1461 blokken gutha percha, 293 stuks karbouwhuiden, 60 pakken kaffohennap, 51 kisten schildpad, 2641 bengls. goenie zakken, 26 bengls. uitschot, 213 bengls. balie koffij, 4154 bossen rotting, N. H. M.; 10 kisten manufacturen, McMillan Marten & Co; 4 kisten manufacturen, B. J. van Eck & Co; 3 kisten manufacturen, Adam & Co; 8½ pic. was, Order.

Von Amsterdam per het Ned. schip *Neptunus*, gezagv. P. Schuurman, agenten Fraser Eaton & Co.

298 collies manufacturen, dranken en provisien, Schimmelpenninck & Co; 35 kisten lijnwaden, Ruijl Cramer & Co; 13 collies kramerijen, papier, provisien en glaswerken, Van Drieschen; 5 kisten koopmanschappen, De Brunel; 132 collies koopmanschappen, Gebr. van Delden; 30 collies zuren en groenten, Gebr. Kocken; 2 kisten meubels, Eb khout; 1 kist muzijk instrumenten, Dietz; 1 kist d versen, Friedlander; 1 kist koperen munt, 1 tromel regaal, Van Bostraten, 1 kistje regaal, Backer Overbeek; 16 kistjes dranken, Major Matzen & Co; 1 kistje regaal Fraser Eaton & Co; 25 vaatjes boter, 1 kist provisien, 1 kist monster, Order; 21 kisten aardewerken, Van Leeuwen & Co; 160 vaatjes boter, 100 kistjes kaas, Schimmelpenninck & Co.

Van Timoor Koepang per de Ned. Ind. schoener *Julie*, gezagv. Kenny, agent W. H Nash.

31⁶⁸/₁₀₀ picols was, 8500 rec. papier, 14 pikols kassia, 17 paarden. Nash.

Van Batavia per het Ned. schip *Joan*, gezagv. A. van der Tak, agenten Ruijl Cramer & Co.

20 kistjes rhijnwijn, Van Eck & Co; 1200 pakken zakken, N. H. M.

Van Riouw en Singapoer per de Ned. Ind. bark *Dennok Bientang Toedjoe*, gezagv. Liempik I, agent Tan Bindang.

709⁹⁹/₁₀₀ picols gambeer, 30 picols peper, 240 stuks steenen, 8 kisten amfioen en eenige chins. goederen en kleinigheden, Tan Bindjang.

Van Balie per de Ned. Ind. schoener *Hok Sing*, gezagv. Oeij Boen Ko, agent Oeij Waitien.

108 picols klapper-olie, 65 picols koffij, 35 picols tabak, 85 ps. koehuiden, 26 picols suiker, 1⁴⁰/₁₀₀ picol smeer, Oeij Waitien.

UITVOER.

Naar Nederland via Panaroekan per het Ned. schip *Java Koerier*, gezagv. F. G. Rienits.

2002¹⁹/₁₀₀ picols suiker, 1000 picols koffij, 400 picols tin, 50 kisten koper geld, 75 picols rotting, N. H. M.

Naar Melbourne per het Ned. schip *Splendido*, gezagv. G. Vein.

3897⁸¹/₁₀₀ picols suiker, Fraser Eaton & Co.

Naar China en Singapoer per de Ned. Ind. bark *Po Goan Zephur*, gez. Ong Kimling.

100 picols lange peper, 150 koijangs olie-koeken, 23 picols dendeng, 118 picols rotting, 182½ katjes vogelnestjes, 3725 ps. sp. matten, 2½ picols triepang, 1 kist lijnwaden, 2 kistjes zeep, 4800 ps. sp. matten, en eenige kleinigheden, diverse Chinezen; 4 ktn. lijnwaden, Adam & Co.

Naar Palembang per het Ned. Ind. schip *Faidool Rachman*, gezagv. Said Abdulla Segaf.

38900 ps. Jav. sigaren, 74½ korgs. lijnwaden, 1 kist chitzen, Diverse Arabieren.

Naar Balie per de Ned. Ind. schoener *Bintang Timoor*, gezagv. Siem Koensoen.

115 ps. ledige olie tonnen, 3 kisten opium, 25 kisten anijs drank, 8 ps. ledige potten, Gantiangho; 1 kist opium, McMillan Marten & Co; 3 balen en 1 kist lijnwaden, Fraser Eaton & Co; 8 kisten manufacturen, Adam & Co; en eenige chins. goederen, Gezagvoerder.

Naar Sumbawa per de Ned. Ind. schoener *Anis*, gez. Sech Abdulla bin Osman.

1½ picol koperdraad, 1 vat messen, 1 kist koralen, Said Hassan Barakoan; 1 kist rood katoen, Fraser Eaton & Co; 1 kist lijnwaden, Sech Achmat Bajoeber: 3¹⁵/₁₀₀ picols gong, en eenige kleinigheden, Sech Abdulla bin Osman.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 per picol *f* 15.—
Idem. „ 15 „ „
Idem. „ 14 „ „
Idem. „ 13 „ „
Idem. „ 12 „ „
KOFFIJ per picol. Nominaal.
RIJST (CARGO) per koijang *f* 100 à *f* 105.—
Id. (WITTE) „ „ *f* 150.—
KOEHUIDEN per 100 st. *f* 300.—
ARAK per legger.
OLIE (KLAPPER) per picol.
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN.
ROTTING *f* 8.—
WISSELKOERS *f* 102½ à *f* 103.—